

[Grünbaum.]

Jeg vil også godt anerkende det fremskridt, der ligger i § 30, hvorefter man nu også kan komme til at betale afgift, hvis man låner på pensions- eller opsparingsordninger. Som det er nu, kan der afgiftsfrit lånes på annuitetsforsikringer, og jeg har forstået, at det skulle der ikke kunnes, hvis forslaget § 30 bliver gennemført. Alligevel vil jeg sige, at også her er det et spørgsmål, om de 35 pct. er det rigtige tal.

Hvor det drejer sig om annuitetsforsikringer, foreslås en særlig tillægsskat for de skatteyderé, hvis grænsebeskatningsprocent — det er vel det, vi plejer at kalde for marginalskatteprocenten — er højere end 35. Derved kommer disse skatteydere til at betale, så de i reglen ikke vil opnå særlige skattefordele ved ophævelsen i utide. De kommer til at betale skat af beløbet med den højere procent, som svarer til deres egen grænseprocent. Men også her kan der manipuleres, det kan gøres over den skattepligtige indkomst. Hvis man f. eks. kombinerer med afskrivningsregler osv., så har man mulighed for i et vilkårligt valgt år at sætte indtægten og dermed skatteprocenten ned; det vil vi gerne se på i udvalget. Også af den grund synes jeg, at argumentationen for, at afgiftsprocenten bliver så høj som muligt, er temmelig stærk. Også fordi der kan manipuleres med selv den skattepligtige indkomst.

Men det spørgsmål, jeg især vil rejse over for finansministeren, er: hvorfor har finansministeren fulgt pensionsskatteudvalgets forslag om tillægsskatten for annuitetsforsikringerne, men ikke fulgt pensionsudvalgets forslag, hvor det drejer sig om indeksordninger? Der kan lige så vel spekuleres i indeksordningerne — og er blevet det gennem årene — som der kan i annuitetsforsikringerne, der er kun den forskel, at de beløb, man kan indbetale på annuitetsforsikringerne, er ubegrænsede, mens det, man kan indbetale på indekstrakterne, er begrænset til de 6 kontrakter. Men det er dog alligevel et stort beløb, og vi ved af erfaring, at der spekuleres temmelig kraftigt også i ophævelse af indekstrakter, altså en ren skattespekulation. Hvorfor har finansministeren så ikke fulgt det forslag, som ligger fra det udvalg, der blev nedsat om alt dette her?

Jeg synes ikke, at forklaringen herpå i

bemærkningerne til § 48 er tilfredsstillende ud fra en rent saglig vurdering af dette spørgsmål, og derfor må min konklusion blive, at der på dette punkt er truffet en politisk bestemt afgørelse. Jeg vil godt høre, hvad finansministeren har at sige til det spørgsmål. Jeg tror, det vil blive meget svært for befolkningen at forstå, at man skal have en tillægsskat for annuitetsforsikringer, men ikke for indekstrakterne, hvor der kan spekuleres så meget. Jeg mener altså, at i hvert fald for indekstrakterne må vi også have tillægsskatten med.

Jeg har lagt mærke til, hvad de 35 pct. angår, at man et sted i bemærkningerne — det er til § 48 — har en helt anden argumentation fra finansministeriets side. Der siger man pludselig, at man skal have tillægsskatten, fordi de 35 pct. — og her citerer jeg ordret — „ligger væsentligt under disse skatteyderes grænsebeskatningsprocent“. Nøjagtig samme betragtning kan anlægges for dem, der spekulerer i indekstrakterne.

Jeg vil understrege på ny, at det, vi taler om her, er kun om at komme skattemisbruket til livs; det er dem, der ophæver i utide, det er den spekulation, vi vil ramme. Det er samme argumentation, finansministeren selv bruger, hvor han taler om i sin fremsættelse, at det er rimeligt at give lovgivningen en vis form for tilbagevirkende kraft her. Det er jeg enig med finansministeren i. Jeg er fuldstændig enig med finansministeren i, at det er rigtigt at give bestemmelserne tilbagevirkende kraft til 7. oktober for annuitetsforsikringernes vedkommende, rateforsikringerne. Her drejer det sig jo ikke om at skade dem, der har tegnet disse forsikringer med det formål, som disse forsikringer har, nemlig at sikre en alderspension.

Det er ikke det, det drejer sig om, og det er heller ikke det, vores kritik vender sig imod. Den vender sig imod, at man ikke gør tilstrækkeligt for at få disse misbrug, denne skattespekulation, bragt ud af verden. Derfor siger jeg til finansministeren: sæt afgiften for ophævelse i utide op til 40-45 pct., og lad tillægsskatten gælde for hele området. Med hensyn til den tilbagevirkende kraft er jeg ganske enig med finansministeren. Jeg vil dog sige, det var ingen skade til, hvis der var en hel del indeksordninger, der blev ophævet, det gjorde ikke noget. Det kunne